

Det første er dette, at en Del af den danske Skotøjsindustri sikkert ikke har indrettet sig efter det danske Publikums ændrede Fordringer. Moden og Ændringen i Befolkningens Købeevne har i stort Omfang medført, at der nu er Efterspørgsel efter andre Kvaliteter end tidligere, og man faar det Indtryk, et en stor Del af den danske Skotøjsindustri ikke har haft tilstrækkelig Bevægelighed til at indrette sig derefter. Det andet Forhold er, at der i Virkeligheden i dette Øjeblik her i Danmark er en Række Skotøjsfabrikker, der klarer sig relativt godt, hvilket altsaa vil sige, at det ikke er den samlede Skotøjsindustri, som ikke kan klare sig overfor Udlandet, tværtimod, en Del Fabrikker, væsentlig de mellemstore, arbejder med et relativt godt Resultat. I og for sig skulde man have ventet, at det var de største Fabrikker, der havde de bedste Muligheder for at konkurrere med Udlandet i en Krisetid som denne, og naar det ikke synes at være Tilfældet, kan jeg ikke se andet end, at det maa have sin Aarsag enten i indre Organisationsfejl eller i gamle Skader, som man slæber rundt med, og som det nu en Gang ikke kan være Samfundets Sag at overvinde. Det tredje Forhold endelig, som jeg tror er klarlagt i Udvalget, er dette, at der ikke i Øjeblikket finder nogen Dumping Sted overfor den danske Skotøjsindustri, saaledes som det tidligere blev paa-staaet fra forskellige Sider; den danske Skotøjsindustri dumpes ikke fra Udlandet for Tiden.

Ved Lovforslagets første Behandling tillod jeg mig at klarlægge, hvad den Toldbeskyttelse, som foreslaas, vilde betyde økonomisk, forudsat at den udnyttes, og jeg kom til det Resultat, at den for de 3 Aar, for hvilke den skal gælde, vil betyde en samlet forøget Toldbyrde for Befolkningen paa ca. 20 Mill. Kr. Hertil kom den nu-gældende Toldbyrde, som kan anslaaes til ca. 10 Mill. Kr. i de 3 Aar. Dette vil sige, at den samlede Beskyttelse, hvis den udnyttes, vil andrage i hvert Fald mindst det samme, som den samlede Arbejds løn indenfor Skotøjsindustrien udgør. Jeg kan ikke se rettere end, at de Beregninger, jeg da havde foretaget, i det store og hele er blevet bekræftet af de Beregninger, som er gjort af Departementet for Told- og Forbrugsafgifter, og som foreligger i Betænkningens Bilag.

Vil man se paa, hvad det betyder for den enkelte Vare, vil det sige, at Tolden paa den mest brugte Støvle kvalitet forhøjes fra 1½ Kr. til ca. 5 Kr. pr. Par, hvilket vil sige en Tre-Firedobling af Skotøjsin-

dustriens Beskyttelse. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har Ret i, at det, der her er Tale om, har man ikke nødig blot at kalde Beskyttelse, men man har Lov til at bruge Udtrykket Udplyndring.

Nu vil man anføre — og det ærede Medlem Hr. Drachmann har jo allerede gjort det —, at Beviset for, at denne Told udnyttes, findes deri, at Skotøjsfabrikkerne tilbyder at nedsætte Prisen med 5 pCt., dersom denne Toldbeskyttelse maatte blive dem tildelt, men det maa være mig tilladt at sige, at disse 5 pCt. er for de naive Sjæle her i Landet, det er Toldbeskyttelsespolitikens nyeste Fif.

Saa længe Kampen har staaet for og imod Toldbeskyttelse her i Landet, har Toldbeskyttelsens Forkæmpere forstaaet, at den eneste Mulighed for, at denne Politik kunde sejre, var den, at man kunde bilde Befolkningen ind, at Told ikke virker fordyrende. Og ser vi 80ernes og 90ernes Tolddebatter igennem, viser det sig, at man ustandselig fremfører dette, at Varerne ikke vil blive fordyret, fordi Tolden bæres af Udlandet.

Gennem 20 Aars Tolddiskussion her i Landet kom vi til det Punkt, at intet Menneske mere troede derpaa. Det nye Slagord, som nu erstatter dette, som ikke mere er brugeligt, er, at Toldbeskyttelse medfører, at Fabrikationen bliver billigere, skønt Erfaringen dog utvivlsomt er denne, at det i næsten alle Tilfælde er Konkurrencen, der i en Produktion fremtvinger den Anspændelse, der resulterer i billigere Varer.

Nu staar vi altsaa i en Prisfaldsperiode, og det oplyses, at de danske Skotøjspriser ikke er faldet saa stærkt som de udenlandske. Alle ved, at Skotøjspriserne maa ned, og saa kommer man og siger: Naar vi nu maa faa en 3- eller 4-Dobling af Toldbeskyttelsen, er vi villige til at gaa 5 pCt. ned med Prisen. Det er Beviset for, at Tolden virker til Varebilliggørelse!

Det er vist ikke tilladeligt at kalde et saadant Argument for Forsøg paa Bondefangeri, men lad mig da sige det, som det er, at naar man tilbyder at gaa ned med disse 5 pCt., er dette Beviset for, hvad denne Toldbeskyttelse er værd, hvad den betyder for Skotøjsindustrien. Den Nedsættelse paa 5 pCt., som man ikke hidtil har ment at kunne gaa med til, gaar man gladelig med til, naar blot man faar en Toldbeskyttelse, som sikrer mod yderligere Prisfald i Fremtiden.

Det Forslag, som foreligger her ved anden Behandling, er da ogsaa efter de